

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 450 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Toți ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirea”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Blocada germană.

Ziua de 18 Februarie 1915 este pentru noi și pentru posteritate un dat istoric.

E o retorsiune justificată a Germaniei, față de atitudinea foarte puțin deamnă a Angliei, care are de gând să întindă la infinit itele destul de încurcate și de dureroase ale acestui războiu mondial.

Anglia, încrezându-se în capitalul său inepușabil, și în coloniștii, pe cari îi exploatează, a enunțat hotărârea stupidă, că împiedecând importul de cereale și proviante pentru Germania, o va constrânge prin foame, să capituleze.

E o mare distanță dela acest procedeu laș al Angliei și până la atitudinea hotărâtă a Germaniei, care dela începutul războiului a luptat cinstit și pe față, alături de Monarhia noastră, fără a evita luptele decizive.

În urma urmei, războiul este o *ultima ratio*, și în veacul nostru de civilizație, dorința întregii Europe este, ca acest războiu îngrozitor să se sfârșească cât mai curând. Anglia însă, care și de altcum trăiește numai din exploatarea coloniilor, a enunțat principiul, că va întinde acest războiu până la marginile extreme și că învingerea va fi a aceluia, care va avea în buzunar cel din urmă aur.

S'a folosit deci de șiretlicuri și la năile comerciale ascunzându-și transporturile sub steagul statelor neutrale, importă în aceeași vreme munițiune și alimente din America.

Germania, înțelegând, că aceasta nu este decât o tragere pe sfoară, cu intenția de a prelungi războiul, până ce puterile centrale europene vor fi cu totul slăbite de puteri, a răspuns cu o retorsiune echivalentă.

Anunțând, cu două săptămâni înainte, statele neutrale, a hotărât pentru ziua de 18 Februarie blocarea Angliei cu submarine, pentru a-i împiedeca astfel importul și exportul, cu care acest stat speculativ ar fi putut amâna, pentru ani de zile, durata războiului.

În aceeași vreme, Germania a anunțat oficial pe toate celelalte state neutrale, aducându-le la cunoștință, că blocada aceasta nu le privește și că naile lor de comerț pot să circuleze liber dealungul mărilor, după ce vor fi trecut prin cuvenita cercetare a torpiloarelor germane.

Statele neutrale, înțelegând, că procedura Germaniei e numai un răspuns la atitudinea de duplicitate a Angliei, au trimis note guvernului imperial din Berlin, dară, după cum aflăm din ziarele mai nouă, Germania a răspuns în mod prietinesc acestor note, trimise de Statele-Unite și Italia, astfel încât nu putem avea nici o teamă de noi complicații.

Anglia, simțindu-se puternică po toate mărele celor cinci continente, a crezut, că va intimida Germania și o va reduce la înfrângere prin flota ei care dominează lumea întreagă.

Germania a răspuns, prin blocarea imperiului britanic cu submarine, ca și când i-ar fi zis: „Vei fi având tu flotă mai puternică, dar avem și noi submarine mai dibace ca ale tale, să ne răfuim deci cât mai îngrabă!”

Blocada germană, departe de a însemna un gest de teroare, este un răspuns forte potrivit pentru atitudinea echivocă a Angliei, merit să grăbească desnodamentul final al acestui cumplit războiu mondial în care puterile centrale ale Europei și toți ceilalți beligeranți inimi au dovedit vitejie și au prestat

jertfe enorme, cu excepția Angliei, care până acum a stat frumușel la o parte, cu intenția vădită de a pescui în tulbure.

Fapte luminoase — mângâierea sufletului. Sub acest titlu „Gazeta” publică un interesant articol, comentând o scrisoare a distinsului filoromân Dr. Ioan Urban Iarnik prof. universitar în Praga, în care acesta cere, în numele unui soldat român bolnav într'un spital, o „Psaltire”. În aceeași scrisoare adresată Ven. Consistor din Gherla, se face pomenire de zelul ce-l desvoaltă acest venerabil savant cu soldații români aflători în spitalele din Praga, să învețe a ceti și a scrie. P. S. Episcop Vasile al Gherlei comentează această scrisoare cu următoarele rânduri înălțătoare:

„Are lipsă de comentariu scrisoarea aceasta?”

Poate rămânea ochiu neimpăianenit la cetirea ei?

Un om înaintat în vârstă, ocupat cu fel și fel de treburi obștești și private, își ia osteneală să scrie cu mâna proprie o epistolă așa lungă. Pentru-ce? Ca la un *singur om* să-i procure o mică mângâiere, câștigându-i o carte dorită de el? Facem noi așisderea cu raniții din țări depărtate, ce petrec la noi prin spitalele noastre?

Scrisoarea adresată fiind Consistorului m'am crezut în drept a-o publica, fără a vătăma modestia scriitorului.

Astfel de scrisori sunt *fapte luminoase* cari trebuiesc arătate pentru învățământul altora și drept *pilde* de urmat.

Mă închin cu evlavie *prietinului* nostru neprețuit.

Fapta umanitară poartă cu sine dulcea sa răsplată: *mângâierea sufletului*.

Dar recunoștința și dragostea unui întreg neam încă nu va lipsi neprețuitului nostru prietin”.

Gherla, 16 Faur n. 1915.

Ep. V.

Ministrul de externe în Budapesta. Ministrul comun de externe, contele Stefan Burian, însoțit de secretarul Dr. Eugen Marsovski, a sosit în Budapesta. Înainte de amiazi a făcut mai multe vizite oficioase, la o oră a cercetat pe prim-ministrul contele Stefan Tisza, cu care s'a întreținut mai mult timp. După amiazi a părăsit capitala.

Intrarea la serviciul militar din Marte e amânată. Foia oficioasă a ministrului de honvezi cu privire la cei ce au să-și înceapă serviciul militar în prima Marte publică următorul ordin: Glotașii născuți întră anii 1878, 1879, 1880, 1881, 1882 cetățeni ungari nimicindu-se ordinațiunea dată mai înainte, nu în prima Marte, ci în 15 Marte sunt obligați să-și înceapă faptice serviciul activ de glotași. Cari aparțin la anii semnați mai sus și cu ocaziunea inspecțiunii ținute de comisia regească de întregire pentru honvezi pe teritoriul comitatelor Szatmár-németi, Beszterczébánya Kaasa și Eger și-au fost declarați de apți, aceia sunt obligați la gloate, și dacă n'au primit foaie de legitimație pentru glotași. După anul în care s'a născut sunt datori ca la termenul fixat să se prezinte la comanda militară unde aparțin. Glotașii obligați la serviciu de comisiunea regească de întregire pentru honvezi din comitatele Igló, Sighetul-Marmației Munkács, și Ungvár și au fost chemați la serviciu înainte de timp, dar au fost concediați „pe timp nehotărît“, afară de cazul dacă nu sunt chemați la serviciu de arme înainte de termenul statorit, încă sunt datori să se prezinte la data pusă.

Neînțelegere pentru Dardanele între Rusia și Anglia. În conferința din Londra, după informațiile ziarului bulgar Dnevnik, Bark ministrul de finanțe al Rusiei s'a declarat că Rusia pășește în defensivă, dacă Anglia nu recunoaște aspirațiunile drepte ale Rușilor de a poșede Dardanelele. Rusia nu va mai aduce atâtea jertfe dacă nu-și va putea asigura Dardanelele, din contră nu se va retrage dela nimic, dacă Anglia și Franța ar apăra interesele vitali ale Rusiei

cari depind dela rezolvirea favorabilă a acestei întrebări. Dnevnik primește informația aceasta dela Buxton, agent politic al Angliei în Balcani. Buxton a accentuat, că Anglia mai ușor se impacă cu Germania numai Dardanelele să nu fie sub supremația rusească și Anglia să abdică de ele. Anglia să va nizuia ca portul din Constantinopol să fie port liber pentru navigație iar orașul să ajungă sub administrarea bulgară. Bulgaria în schimb să-i ajute în războiul contra Turciei.

În Constantinopol se sperază că conflictul va fi aplanat. În cercurile diplomatice din Constantinopol se sperază că ofensa dată lui Kriesis, atașatul de marină al ambasadei grece, va fi aplanată în mod pacinic. Condiția, pusă de ministerul din Grecia, Marele Vizir a primit-o. Legăturile diplomatice dintre cele două state iarăș vor lua cursul lor normal. Ambasadorii contele Palavicini al Austro-Ungariei și contele Vangenheim al Germaniei au ținut o conferință lungă cu marele Vizir, se crede, că Poarta nu-și va chema ambasadorul din Atena.

Cancelarul imperial face atente statele neutrale. Ziarului „Vossische Zeitung“ i-se anunță din Amsterdam; că cancelariul imperial din nou a trimis un rescript în care atrage atențiune statelor neutrale să incungiure apele engleze, cari sunt declarate de teren de luptă. Procedura germanilor cancelarul imperial a motivat-o în modul următor: dela începutul războiului vasele germane de comerț au fost delăturate de pe apele mării. Anglia se nizuia să împedecă orice contact de a statelor neu-

trale cu Germania, de aceea Anglia a declarat de teren de războiu apele mării nordice; fiind că sunt primejduite de mine germane, cu toate că Germanii au pus mine pe țărâmurul ostic al Angliei, iar nu pe marea deschisă. Pe când Anglia, ca să împedecă comunicația statelor neutrale cu Germania a pus mine numai înaintea canalului și pe întregă întinderea mării Nordice, la ce Germania din 8 l. c. a răspuns cu declararea de teren de războiu a apelor engleze și irlandeze. Anglia înarmează un număr considerabil de năi comerciale ca să poată sdrobi torpiloarele germane.

Față de această procedură a Angliei admirabilitatea germană din 18 Februar a început lupta cu toată puterea în contra vaselor de războiu și comerț ale Angliei.

Hotărîrea socialistilor din Londra. Socialistii din Anglia au ținut Duminecă, după cum anunță ziarul parisian „Le Journal“, o conferință secretă. La conferință au luat parte delegații Francei, Belgiei, Angliei și Rusiei. După discuții lungi s'a primit rezoluțiunea după care războiul este provocat pentru expansiunea politică a capitaliștilor. Invingerea imperiului german ar nimici democrația și libertatea Europei. Socialistii țării aliate nu voesc ca Germania să fie sdrobotită prin comerț, ei să luptă în contra guvernului iar nu în contra poporului din Germania și Austro-Ungaria. Pretind eliberarea și despăgubirea Belgiei, să se resoalve chestia Poloniei și fie care popor anecat să aibă drept la liberă dezvoltare. Deși socialistii sunt pregătiți să lupte până la isbândă, totuș, în principiu, protestează, ca războiul de apărare să trectă în războiu de cucerire. Ca ali-

FOIȚA.

Iuon Cioflica.

— Decorații postume. —

„La jumătatea lui Noemvrie, am trecut prin lupte nespuse de grele — îmi spune un ofițer, întors bolnav de pe câmpul de luptă — și, la asalt, s'au distins mai mulți voinici din regimentul nostru. Seara am aflat, că doisprezece soldați au fost înaintați, pentru a fi decorați, — și nădărduiam, să asistăm la actul solemn, în ziua următoare.

Dar n'am avut răgaz. Muscalii nu ne mai slăbiau nici pe o clipă din dragoste, și au trecut vreo zece zile, până să ne încheiem iarăș rândurile. Vai, rândurile noastre erau așa de rărite acum! Lipsiau așa de mulți din mândra noastră ceată și ce era mai dureros — nu știam nimic de soartea lor. Câți din ei vor fi morți? Câți vor geme în spasmele morții, răniți pe coastele înghețate ale Carpaților? Câți vor simți o mică alinare, sub ocrotirea spitalelor? Și iarăș, câți vor fi capturați și vor pribegi acum, tixiți în vagoane, ca vitele, spre câmpiile de gheață ale Siberiei?

Pahod na Sibir!

Toate acestea întrebări îmi treceau prin prin minte, când regimentul nostru se înșirua, în negura rece a dimineții, pentru a asista la atacul solemn al decorării vitejilor.

Se grupează batalion lângă batalion, și

când rândurile sunt aliniate, se raportează comandantului de regiment, care sosește cu suita lui de paradă. Comandantul cetește ordinul de zi, prin care e lăudat regimentul întreg, pentru vitejia dovedită în lupta dela jumătatea lui Noemvrie — și, în deosebi, cei doisprezece viteji, cari vor fi decorați acum, în fața regimentului cu medalia de vitejie.

Colonelul desface pachetul cu decorații și începe să cetească registrul celor doisprezece viteji:

— *Iuon Cioflica!*

Liniste generală. Soldații stau țepeni, cu ochii la colonel. Acesta cetește, pentru a doua oră, numele viteazului. Atunci un soldat, din rândurile din urmă, răspunde:

— Mort în lupta din... Noemvrie!

Fruntea colonelului se încrunță puțin. El cetește înainte:

— *Füimon Butufoiu!*

— Mort în lupta din... Noemvrie.

— *Candin Virtei!*

— Mort în lupta de alaltăieri!

Colonelul ține o pauză.

Se vede pe fața lui palidă, că-l doare moartea celor mai buni soldați.

Al patrulea din registru, e în vieată, și la cetirea numelui pășește mândru în fața regimentului. Colonelul îi atărnă decorația pe piept și-l așează la dreapta lui.

Se continuă cetirea listei, constatându-se, că din cei doisprezece decorați numai doi sunt de față; șapte sunt morți, iar trei răniți prin spitale.

Colonelul anunță, că regimentul va de-

fila în fata vitejilor. Maiorul dă comanda de defilare; ofițerii trag săbiile și regimentul întreg — companie după companie — pornește, în frunte cu maiorul, la defilare.

Când trec cu plutonul meu, pe lângă cei doi decorați, simțesc, că-mi tremură sabia în mână și că mi-se umezesc ochii. Mi-am adus aminte de cei șapte viteji, cari au murit pentru tron și patrie, cu arma în mână, fără să se gândească la decorații și laude...“

*

Până aici povestea ofițerului, care se înapoiase de pe câmpul de luptă, istovit de moarte, după cinci luni petrecute în linia de foc.

El încheie povestirea cu un gest de sfârșială, și pleoapele îi cădeau, ca două perdele viorii, peste ochii întunecați. Ațipise... din când în când avea ușoare contractări a mușchilor feței... apoi se sguduia în tot trupul, scoțând țipete năbușite, frânturi de comandă: „Înainte!... Încărcați!... Foc!... Încă odată!...“

*

În vremea ce el durmia, sbătându-se cu vedeniile sângeroase, ce-l urmăreau și în vis, icoanele zugrăvite de el mi-se îșișiriau clare, maiestose și sguduitoare, ca pe o pânză a lui Vereșaghin.

„În pasul dela Șipka — liniște!...“

Văd cu ochii închiși, pe o uriașă pânză de zăpadă, două-trei movile proaspete, în fundul cărora dorm — în suprema liniște a morții — cei șapte viteji, cari au trecut hotarul vieții pământene, înainte ca să le fi

ații să poată trăi pacinic, trebuie garantată autonomia popoarelor din Europa și Statele Unite și din întreaga lume. După război să se unească după naționalități muncitorii și să nimicească politica secretă. Pentru asigurarea păcii să înveteze militarismul și fabricile de arme.

Războiul european.

Războiul cu Rușii.

Budapesta, 18 Febr. (Oficios).

Pe frontul din Carpați dela Dukla până în regiunea Wisszkow nu este nimic de semnalat. Ieri aproape în tot locul s'au dat lupte de a ocupa pozițiile aliaților, toate atacurile dușmane le-am respins cauzându-i mari pierderi. În luptele acestea am făcut 320 prizonieri. Cu ocuparea Colomeei în Galiția ostică dela Dinestru spre nord am oprit un atac însemnat de al rușilor. Năzuința dușmanului de a ne ocupa tranșeele aflătoare în direcția Stanislau spre nord și dela Colomea spre nordvest, a provocat noi lupte mai mari, cari decurg încă.

În Bucovina am respins pe dușman dincolo de Prut. Trupele noastre au recucerit ieri Cernăuțul. Rușii s'au retras în direcția Nouasulței.

În Polonia rusească și Galiția de vest au avut loc lupte de artilerie și ciocniri mai mici.

Biroul de presă al ministr. prezident.

Berlin 18 Februarie (Oficial).

Pe frontul din apus încercările dușmanului, amintite ieri, de a ataca, au decurs mai departe fără succes. Pentru o parte mică din tranșeele noastre, în care a pătruns dușmanul, mai curg lupte pe linia Arras și Lille. Numărul prizonierilor făcuți dela Reims spre nord-vest crește. Francezii și aci au avut mari pierderi, au abzis de năzuința să pătrundă mai încolo. La Champagne, spre nord-vest dela Perthes, luptele încă decurg, dela acesta spre vest, am respins pe francezi cauzându-le pierderi mari, se mai țin numai pe câteva părți din tranșeele noastre ocupate mai întâiu, numărul prizonierilor s'a sporit cu 11 ofițeri și 785 feciori.

Atacurile dușmane îndreptate în contra întăriturilor noastre dela pădurile Argonnes și Verdun spre est, între Boueulle și Vaquois au eșuat. Înălțimea de 365 m., care este situată spre nord dela punctul Mouson și localitatea Norroi, pe care am ocupat-o în 13 Februarie, după ce întăririle franceze le-am zdrobit de tot, le-am părăsit. Dușmanul n'a încercat ca aceste întărituri să le ocupe cu puterea armată. Altcum nu este nimic de semnalat.

Pe frontul ostic, pe linia ce cade dela Taurogen și Grodnot spre nord-vest, luptele de respingere se desfășură.

Coloana de bătaie dușmană, care a fost înfrântă la Colona, spre nord dela Lomz a primit trupe proaspete. În contra dușmanului am pornit un

nou atac. Luptele de pe linia Plock și Racionzi ne-au fost favorabile. Până acum am făcut prizonieri 3000 ruși.

În Polonia rusească, în părțile ce cad dela Vistula spre sud nu s'a petrecut nici un eveniment mai marcant.

Luptele câștigate din Prusia ostică ne-au înmulțit prada de războiu. Rezultatul de până acum este de 64000 prizonieri, 71 tunuri, peste 100 mitralieze, 3 trenuri pentru spital, aeroplan, 150 vagoane pline cu muniție, reflectoare și forte multe trăsuri și cară. Completarea acestor date se așteaptă.

Biroul de presă al ministr. prezident.

Diverse.

Di Titu Maiorescu la Budapesta. Budapester Correspondenz este informat, că di Titu Maiorescu fostul prim-ministru al României a sosit în Budapesta, unde va rămâne mai multe zile.

Körber ministrul comun de finanțe în Budapesta. Ministrul comun de finanțe Dr. Körber Ernő a sosit în Budapesta însoțit de domni Tallozy Lajos consilier intim și șef de secție și Beigel István. A făcut vizită ministrului prezident și la toți membrii din guvern. Ministrul comun de finanțe va sta în Budapesta.

La reuniunea de misiuni au solvit taxa următorii preoți: Onorații George Spinean din Răvășel și Alexandru Bărbulescu din Ațintiș, pe a. 1915; Onorații Nicolae Racovițan, Eugen Crișan, Simeon Popa, Ioan

împodobit colonelul pieptul, cu decorația pentru vitejie.

— Cine știa până acum, că Iuon Cioflica și tovarășii sunt viteji de frunte?

Nimeni. N'o știau nici ei singuri.

Și iată, când focul vrășmaș și-a deschis gurile lui de bălaur cu multe capete, el nu s'a dat înapoi în fața morții sigure. Nu-și putea da el seama, chiar bine, pentru ce trebuiau să se năpustească în gura morții, dar sufletul lui *cinstit*, a înțeles, din capul locului, că ar fi o lașitate să se dea înapoi. „Dacă e vorbă să mori — s'a gândit el — cel puțin să mori cu cinste”. Și el se năpustia înainte, cu ceialalți viteji, cu un urlat de fiară... Izbi odată cu baioneta, apoi, când o scoase din pieptul dușmanului, prinse țeava puștii plină de sânge și începu a izbi cu stratul... Atunci simți o arsură în piept — își duse mâna la inimă — și sângele îi țâșni, ca dintr'un izvor gălgăitor...

Se pomeni într'un târziu.

Era întins pe spate... în jurul lui se auziau gemete slabe de oameni ce mor... dureroase nechezări de cai...

Și era o lună, ca ziua.

El încercă să se ridice, dar nu putea. Arsura din piept nu-l mai durea, dar îi era sete... Pipăi cu mâna în jur de el și simți aproape zăpada amestecată cu tină... O duse la gură și se răcori, apoi mai luă odată... Se simțea slab și îi venia așa o sfârșială, ca un somn de plumb. „Săraci copiii mei!” — se gândi el.

Apoi se gândi iarăși: „Asta să fie moartea?”

Nu credea. Nu simțea nici o durere și el știa prea bine, că moartea trebuie să fie dureroasă și groaznică.

Asculta cu încordare, să deslușească bubuitul tunurilor, dar nu mai auzia nimic, decât un muget forte slab, ca acela al unei furtuni, ce se depărtează...

În câteva clipe își aminti viața lui întreagă... Satul din inima munților... tovarășii de jocuri... tetele cu ochi de jărătic... Gospodăria, ce și-o pornise în vremea din urmă... cei doi copilași cu părul buclat... Apoi oamenii înghesuți în vagoane... răcnete și urlete... femei cu ochii plânși... și iarăș răcnete: „Trăească împăratul!” „Trăească neamul românesc...”

Se cutrămură de un fior de groază; îi era frig. El încercă dacă mai poate răcni ca atunci: „Să trăească neamul românesc!” Își încoardă toate forțele, ca să țipe cât mai tare, își ascuți urechile, dar nu putu prinde, decât un geamăt slăbit...

Da, asta e *moartea* — își zise el, cu ușurare. Își duse mâna la frunte și-și făcu cruce... Se simțea ușor, ca un fulg de zăpadă... nici nu-i venia să creadă, că moartea e așa de mângâietoare. Pe o clipă se întrebă cu măhnire: „Ore pentru ce se bat oamenii și se omoară, când ei ar putea trai așa de ușor, în dragoste și bună înțelegere?” Apoi iarăș își aminti de nevasta cu ochii roșii de plâns, de cei doi copilași cu părul bălan, de înghesuiala din vagoane, și, cu cea din urmă sforțare, încercă să mai răcnească odată:

— Să tră-ia-scă...

Vorba i-se opri în gâtleej — și el încremeni, așa cum era, culcat pe spate, cu pieptul strivit, cu albul ochilor sclipind în reflexul tainic al razelor de lună...

*

Ai murit ca un viteaz și n'ai regretat nimic din ce-ai făcut, — în urma urmei — n'ai făcut altceva decât să-ți implinești datoria pentru țară.

Decorația a întârziat — și n'a putut să împodobească pieptul tău de viteaz...

Și acum mi-se întâmplă, pentru întâia oră, că îi invidiez pe Heine.

(Tu n'ai auzit, desigur, vorbindu-se despre el.) Dar el ar fi putut să mă înlocuiască cu întreită putere — cu însușită chiar — scriind despre tine și tovarășii tăi de vitejie.

Tu n'ai învățat nemțește, decât vorbele dela comandă — și n'ai avut răgaz să cetești „Buch der Lieder”.

Dar eu l'am cetit — și l'au cetit mulți din cetitorii acestor rânduri.

Și ei — alături de mine — vor regreta, că n'am și eu condeiul de aur al lui Heine.

Aș smulge atunci — ca și el — cel mai sdravăn brad din pădurile Norvegiei; l'aș implânta în craterul Etnei și aș scrie pe cer cu litere de flacări, *numele tău, frate Ioane*, și pe acela al tovarășilor tăi de vitejie.

Binecuvântată să fie țerna, ce vă acopere!

„Românul”.

Al. Ciura.

Labo, Nicolau Vescan, Vasile Fărășan, Gavril Mircea, Vincențiu Sima, Laurențiu Stăncel și Mon. Ioan Bucur, din tractul Indolului, pe anul 1914; On Mihail Marieșan din Beica română și Iuliu Cioba din Căcuciu pe an. 1915; toți aceștia câte 3 coroane. Onoratul George Trif. din Făget și Onor. Ieronim Manu din Băgău câte 6 coroane pe anii 1914 și 1915. Onoratul Simeon Crișan din Micuș 5 coroane pe 1915.

Ordinațiunea ministrului de războiu în contra beuturilor alcoolice. Ministrul comun de războiu a dat o ordinațiune prin care oprește pe hotelierii dela stațiunile fierate să vândă militarilor cari călătoresc orice fel de betură alcoolică. Nu e iertat să le vândă nici chiar teie cu rum. Supă, tea, beuturi răcoritoare, hotelierii dela stațiunile ferate sunt dator să țină în cvantitate suficientă. Beuturi alcoolice nu este iertat să vândă militarilor numai cu permisiunea medicilor de trupe sau a comandai militare.

Rusia împotriva exportului României în Germania și Austro-Ungaria. Sofia. — „Cambana“ e informat că ambasadorul Rusiei la București, Poklevski a intervenit la guvernul român, ca acesta să-și retragă permisiunea dată pentru exportarea de articole alimentare în Germania și Austro-Ungaria. Guvernul rusesc e hotărât să trimită vase pe Dunăre pentru controlarea vapoarelor, cari trec din România pe Dunăre. Pasul ambasadorului rusesc — scrie ziarul bulgar — a provocat un mare resentiment în cercurile agrare românești, cărora li s'ar cauza mari pagube. Aceste cercuri provoacă guvernul român să facă pașii necesari pentru ca Rusia să renunțe la intențiunea de a controla vapoarele pe Dunăre.

Împăratul Vilhelm în Berlin. Împăratul a sosit de pe câmpul de războiu în Berlin, unde va petrece puțin timp.

Albanezii au pătruns în Sârbia. Din Niș se anunță, că trupe numeroase de albanezi au pătruns în Sârbia. Sârbii s'au retras. Albanezii au cuprins mai multe comune și au înaintat spre Kura-Dervend. Sârbii au pierdut 100 de oameni.

Până acum au ocupat următoarele localități: Zajcod, Topolyana, Glavatschitza, Vrbnitza, Djura și Vronischte. Legătura telegrafică dintre Prizrend și Djura și Vroniște s'a întrerupt. Albanezii înaintază dela Djuri spre ost către Kura-Derwend. În retragere 100 de feciori au devenit incapabili de luptă, întra ei și doi oficeri dela garnizoana din Djuri, care n'a putut să se retragă de cu vreme.

Serbia trimite trupe contra albanezilor. Ziarului „Frankfurter Zeitung“ i-se comunică din Salonic, că Sârbii au trimis două tunuri de deal, cinci batalioane de militari, ca întârire la trupele cari aveau să se lupte în contra albanezilor. Scopul lor este să respingă îndărăpt pe albanezi și să pătrundă pe pământul Albaniei, iar pentru apărarea Serbiei să țină câteva orașe mai însămnate din Albania.

Luptele în aer. Daily Cronicle publică despre o luptă înfricoșată din Alsacia întră un Zeppelin german și două aeroplane franceze. Zeppelinul venia dinspre Schwarzwald și avea direcția spre Belfort. În cale s'a întâlnit cu două aeroplane franceze. Aeroplanele să nizuiau se ajungă deasupra Zeppelinului dar nu puteau. S'a dat o luptă înfri-

coșată din ambele părți care a durat 40 de minute fără să sufere vre-una ceva stricăciune.

Apariția foilor „Libertatea“ și „Foaia Interesantă“ este sistată. Incepând cu Nrul de Joia trecută (4 Febr. n) forururile administrative, întemeindu-se pe noua lege de presă, care prescrie între altele, că editorul și redactorul responsabil al unei foi trebuie să locuiască fără întrerupere în țară, — au oprit pe timp nehotărît scoaterea foii noastre, din cauză că directorul și editorul „Libertății“, părintele Ioan Moța, se află în străinătate, iar la plecarea sa din țară, n'a înștiințat forurilor administrative nici o schimbare în editarea și redactarea mai departe a foii.

Nădăduind că părintele Moța, va sosi în curând acasă, ori că în vremea cea mai scurtă, aducându-l-se la cunoștință oprirea foii, va face toate cele de lipsă ca scoaterea ei să nu sufere multă întârziere, rugăm pe abonații și pe cetitorii „Libertății“, să iee la cunoștință, fără supărare oprirea aceasta venită pe neașteptate și să fie cu puțină răbdare până când va putea ieși de nou foaia. Cei-ce au banii trimiși pentru foaie, n'au a să teme de nici o pagubă, că îndată ce se va putea face față cerințelor legii, vor primi iarăși regulat foala, — cauția foii rămâne și pe mai departe de pusă.

Szászváros—Orăștie, la 9 Febr. 1915.

Redacția foii „Libertatea“.

Mai nou.

Deputatul nostru Dr. Ștefan C. Pop interviueat de „Românul“.

Am cetit și noi articolul revoltător din numărul de Duminecă al organului șovinist »Pesti Hirlap« și am rămas adânc revoltați de următorul pasagiu incendiar din acest articol: »Apoi, de sigur în România se mai știe și aceea, că ea nu va putea sfâșia nici o umbră de brad din Ardeal, câtă vreme nu a pustiit cel din urmă copil din cele 10 milioane de Unguri, iar la un atare războiu de nimicire de rasă nici nu se poate gândi serios un popor mai mic, ai cărui conaționali trăesc ca ostatici pe pământul nostru...«

Am așteptat ca vre-unul dintre bărbații noștri conducători să-și ridice glasul de protest împotriva acestei infamii. Numărul mai nou al »Românului« ne aduce satisfacția cuvenită, căci iată ce a declarat deputatul nostru dl Ștefan C. Pop, dlui C. Savu, redactorul »Românului«:

— »Adânc indignat am cetit și eu articolul de fond apărut în numărul dela 14 Februarie n. a. c. a lui »Pesti Hirlap«, mai ales partea lui relativ la Românii din Ungaria și Ardeal, unde se spune, că: *Să știe România, că frații de aceeaș limbă trăesc ca ostatici pe pământul unguresc.*

Iar, aceste păreri a presei maghiare nu sunt sporadice; ele sunt variate, și în diferite forme de amenințări zilnic le cetim în această presă, care acum în aceste vremuri extrem de critice ar trebui să fie condusă cu înțelepciune și să manifeste mai multă dragoste și respect față de celelalte popoare și, mai ales față de Români.

— Este o instituțiune medievală a prinde sau a ținea ostatici. Nici în evul mediu nu se prea obiciaua ca statul să-și fi făcut ostatici pe chiar cetățenii lui proprii.

O țară civilizată și bine organizată respinge această instituțiune și își caută siguranța ordinii sale... în puterea armată și în buna sa administrațiune internă...

Ici-colo a uzat și armata noastră de instituțiunea ostaticismului luând ca ostatici pe unii fruntași mai ales din părțile Bosniei și Herțegovinei.

Eu dela începutul războiului cu toată energia convingerii mele am combătut acest procedeu și am satisfacția a crede, că acum la noi s'a și abandonat alegerea ostaticilor din cetățeni proprii.

— Crede »Pesti Hirlap« și cei de teapa lui că această amenințare folosește cauzei maghiare? Eu sunt de convingerea că această expectorare a stârnit un adânc resentiment chiar și în acele cercuri din România, unde se cultivă simpatii față de monarhia noastră.

— Acest ziar inconștient, renumit chiar pentru ura lui nesăbuită față de neamul românesc și care în grandomania lui adeseori ne-a contestat chiar și dreptul nostru la existența națională, — face cel mai mare serviciu chiar dușmanilor monarhiei noastre, și totodată, dă o puternică armă în mâna acelora, cari în România reprezintă curentul așa-numit rusofil.

— Eu nu sunt aderentul cenzurii; am convingerea, că cenzura fără rost este chiar păgubitoare marilor interese ale monarhiei.

— De altfel, voi atrage atențiunea dlui prim-ministru și mai ales a dlui ministru al justiției asupra acestui fapt, și le voi cere intervențiunea d-lor față de acele ziare, cari nu încetează a neliniști familiile și a ne insulta în sentimentele noastre cele mai sfinte, chiar atunci, când sute de mii din floarea neamului nostru își varsă sângele pentru patrie și tron!...«

Proprietar, editor: Emil Tatar.

Redactor responsabil: Augustin Gruția